

angivelse af Formue og Paabud om Vedtægter for den kommunale Beskatning. Jeg tror, at endog den ærede Ordfører for Forslagsstillerne vil indrømme mig, at et Forslag, som gik ud paa, ikke, at man ikke skulde være forpligtet til at angive sin Formue, for jeg var jo langt beskednere, da det kom til Stykket, men at man skulde kunne lade sin Formue ansætte af en Kommission, naar man ikke ønskede at ansætte den selv, dog var et Forslag, der i hvert Tilfælde maa siges at høre hjemme paa den Lov om Formue- og Indtægtsskat til Staten, som forelaa. Hvad det andet Forslag angaar, det, som gik ud paa, ikke, at det skulde være Vedtægter som de, der nu ere foreslaaede af den ærede Skattekommission, men at der overhovedet skulde være en Skattevedtægt, maa det dog siges, at det umuligt kunde være fremmed for Lovforslaget om Overførelsen, hvis §§ 3 og 4 alene indeholdt Bestemmelser, som angik den kommunale Beskatning, og at det ogsaa senere viste sig ikke at kunne være dette Forslag uvedkommende, eftersom det høje Landsting Gang efter Gang til disse §§ 3 og 4 i Overførelsesloven fjøede langt videregaaende Forslag end den meget beskedne Tilføjelse, jeg havde foreslaaet. Jeg tror derfor, at den ærede Ordfører har fuldstændig Uret i at sige, at disse Forslag vel vare meget gode, men ikke angik den Sag, som forelaa. Naar endelig den ærede Ordfører udtalte, at jeg efter den Udtalelse, jeg havde ledsaget Forslagene med ved anden Behandling, vilde være kommen i den Nødvendighed ikke at stemme for Forslagene, efter at de vare komne tilbage fra Landstinget, maa jeg sige, at det ikke er mig bekendt, at der nogen Sinde er kommet Forslag fra Landstinget, i hvilke man har opgivet Fordringerne i de to Henseender, jeg nu har omtalt, saa jeg kan ikke forstaa, hvortil den ærede Ordfører sigter, naar han mener, at der nogen Sinde fra Landstinget har foreligget Forslag, som vare af den Beskaffenhed, at jeg efter mine Udtalelser ikke skulde kunne have stemt for dem.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Alberti): Den Omstændighed, at den ærede Finansminister selv har udtalt, at Forsøget

paa en Toldreform ikke burde optages, vil jo ikke i sig selv udelukke Finansministeren fra at tilraade Landstinget den Stilling, at en Reform af de direkte og de indirekte Skatter burde følges ad, idet nemlig Reformen af de direkte Skatter kunde gaa samme Vej, som Finansministeren ønsker Toldreformen skulde gaa. Altsaa mener jeg at have været berettiget til at glæde mig over, at den ærede Minister allerede paa Forhaand har udtalt, at det ikke var hans Hensigt at søge at bevæge Landstinget til at fastholde sine gamle Standpunkter for derved at modsætte sig Skattekommissionens Forslag.

Den ærede Indenrigsminister nævnedes to Ting, som han havde stillet Ændringsforslag om i 1897, men han glemte ganske den tredje Ting. Den ærede Indenrigsminister talte i 1897 endog i meget stærke Udtryk om Mangelen af en tilstrækkelig betryggende Klagemyndighed, en tilstrækkelig betryggende Overligningsmyndighed, og den ærede Minister stillede Forslag i saa Henseende. Dette Forslag er ikke senere blevet optaget af Landstinget, og da den ærede Minister i 1897 udtalte, at, hvis Lovene ikke kom tilbage, ændrede paa de Punkter, hvor han havde stillet Forslag, vilde han ikke kunne stemme for dem, har jeg under det ærede Ministeriums hele store Hemmelighedsfuldhed ment mig berettiget til at gaa ud fra, at den ærede Minister stillede sig paa samme Maade nu. Og jeg har fundet mig saa meget mere berettiget dertil, som den ærede Minister selv her i Salen forleden Dag udtrykkelig udtalte, at han, hvis han havde været Medlem her, den Gang Forslagene kom tilbage fra Landstinget, ikke vilde have stemt for dem i den Form, Landstinget havde givet dem. (*Indenrigsministeren [Bramsen]:* Det er en Misforstaaelse.) Ja, den ærede Minister vil kunne finde det Sp. 647. (*Indenrigsministeren [Bramsen]:* Hvilket Aar?) I Aar, forleden Dag. Jeg skal se, om jeg kan finde det. Sp. 647 siger jeg: „Forholdet er jo da ogsaa det, at hvis den ærede Minister havde siddet her som Medlem af Tinget den Gang, da de direkte Skattelove vendte tilbage fra Landstinget, maatte den ærede Minister ifølge sine Slutningsudtalelser om denne